

२०७३ पौष ९ शनिबार २४-१२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- दानमा दिइएको चीज कहिल्यै पनि फिर्ता नलेऊ। फिर्ता लियौ भने आशीर्वादको बदलामा
श्राप मिल्छ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ निश्चय पक्का भयो भने कुनै पनि विरोधको सामना गर्न सकिन्छ?

उत्तर:- निश्चय होस्- हामीलाई भगवान् मिलेको छ, उहाँलाई याद गरेर हामीले विकर्म विनाश गर्नु छ, विश्वको बादशाही लिनु छ। त्यसपछि सबै विरोध समाप्त भएर जान्छन्। सामना गर्ने शक्ति आउँछ। निश्चयको कमी छ भने अलमलिन्छन्। फेरि ज्ञानलाई छोडेर भक्तिमा लाग्छन्।

गीत:- तुम्हें पाके हमने जहान पा लिया है.....

ओम् शान्ति। यो गीत कसले सुन्छन्? बच्चाहरूले सुन्छन्। उनीहरूले नै अर्थलाई पनि बुझ्दछन्। प्रजाले पनि जसले सुन्छन्, उनीहरू पनि विश्वको मालिक बन्छन्। जसरी भारतवासी सबैले भन्छन् हाम्रो भारत, त्यस्तै वहाँ पनि यथा राजा रानी तथा प्रजा, सबैले सम्झन्छन्- हामी विश्वका मालिक हौं। जसरी युरोपवासी आए त्यतिबेला उनीहरूले पनि भन्दथे- हामी हिन्दुस्तानका मालिक हौं। त्यस समय फेरि हिन्दुस्तानीले भन्ने सक्थेनन्- हामी हिन्दुस्तानका मालिक हौं। किनकि उनीहरू गुलाम थिए। राजाई सारा उनीहरूको हातमा थियो। फेरि हाम्रो राज्य भाग्य रावणले छिन्यो। अब हामीलाई आफ्नो राज्य चाहिन्छ। यो पराङ्ग राज्य हो। गाइन्छ पनि दूरदेशका रहनेवाला। अहिले तिमीले आफ्नो राज्य लिइरहेका छौ। तिमी कसैको लागि लडाईं गर्दैनौ आफ्नै लागि नै तिमीले सबै कुरा गर्छौ। ती सेनाहरू आफ्नो राष्ट्रपति वा प्रधानमन्त्रीको लागि लडाईं गर्छन् ठूलो मानिस त उनै बन्छन् नि। उनलाई राम्रो नशा रहन्छ फेरि पनि भन्छन् नि- भारत हाम्रो हो। तर भारतवासीहरूलाई यो थाहा छैन- यो हाम्रो राज्य होइन। यो रावणको राज्य हो, जसमा हामी बसिरहेका छौं। रामराज्यमा यस्तो भनिदैन- यो पराङ्ग हो। अहिले भारतमा रावणको पूरा राज्य छ। रामको राज्य थियो, देवताहरूको राज्य थियो, अहिले छैन। तिमीलाई थाहा छ- ५ हजार वर्षपछि राज्य लिइरहेका छौं। कोबाट? परमात्मा बाबाबाट। राम अक्षर भन्नाले मानिसहरू अलमलिन्छन् त्यसैले बेहदको बाबा भन्नु ठीक छ। बाबा अक्षर धेरै मीठो छ। बाबा शब्दले वर्सा याद दिलाउँछ। एक बाबा सिवाए अरू सबै कुरा बिर्सिनु छ। हामी आत्माहरूले बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं। बाबा आएर तिमीहरूलाई आत्म-अभिमानि बनाउनुहुन्छ। हामी आत्मा हौं। आत्मा कति सानो महीन छ। त्यसमा ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ। यो मोटो बुद्धिवाला मनुष्यले बुझ्दैनन्। न बुझ्दाउन सक्छन्। बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं, कति सहज छ। तर मायाले भुलाइदिन्छ त्यसैले बच्चाहरूले मेहनत गर्नुपर्छ। यसमा कुनै हतियार, बारुदको कुरा छैन। न कुनै ड्रिल आदि सिकनु छ, न कुनै शास्त्र आदि उठाउनु छ। केवल बाबालाई याद गर्नु छ। बाबाले जे सुनाउनुहुन्छ, त्यो धारणा गर्नु छ। हामी आफ्नो राज्यभाग्य लिइरहेका छौं। जसरी नाटकमा एक्टरले पार्ट बजाएर फेरि कपडा बदली गरेर आफ्नो घर जान्छन्, त्यसैगरी तिमी बुद्धिमा पनि छ- अब नाटक पूरा हुनेवाला छ। अब अशरीरी बनेर घर जानु छ। हामी हर ५ हजार वर्षपछि पार्ट बजाउँछौं। आधाकल्प राज्य गर्छौं, आधाकल्प गुलाम बन्छौं। बच्चाहरूलाई त्यति धेरै मेहनत दिन्न। बुद्धिमा केवल याद रहनुपर्छ। पुरुषार्थ गरेर जति हुन सक्छ यो भुल्नु हुँदैन- अब नाटक पूरा

२०७३ पौष ९ शनिबार २४-१२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन हुन्छ। बाँकी थोरै समय छ, हामी जानु छ। यसरी यसरी आफूसँग कुरा गर्दा गर्दै तिमीहरू पावन बनेर वापस जान्छौ। हर एक बच्चा जे जान्न सक्छ— मैले बाबालाई कति याद गर्छु ? चाहे कसैले चार्ट लेखोस् वा नलेखोस्। तर बुद्धिमा त रहन्छ नि। त्यसैले सारा दिनमा मैले के के गर्ने ? जसरी व्यापारीहरू आफ्नो हिसाब हेर्छन्, रात्रिमा। यो पनि व्यापार हो। रात्रिमा सुत्ने समयमा जाँच गर्नु छ— सारा दिनमा बाबालाई कति याद गर्ने ? कतिलाई बाबाको परिचय दिएँ ? जो होसियार हुन्छन् उनीहरूको धन्दा राम्रो चल्ल। बुद्धि छ भने धन्दा पनि यस्तै चल्ल। यहाँ त आफ्नो कमाइ गर्नु छ। बाबा केवल भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु, चक्रलाई याद गर्नु भने चक्रवर्ती राजा बन्छौ। यसमा अति आशा हुनु हुँदैन। गाउँमा रहनेहरूलाई आशा कम रहन्छ, धनवानलाई धेरै हुन्छ। उनीहरू आफ्नो गरिबीमा नै खुशी हुन्छन्। सुखा रोटी खाने आदत परेको हुन्छ। धनवानमा इच्छा धेरै हुन्छन्। माता-पितालाई हैरान गर्छन्। बाबा अनुभवी छन्। गरिबहरू प्रति दया पनि आउँछ। गरिबले हेर्छन्— यति ठूलो मानिसले ज्ञान सुन्छ भने म पनि सुनूँ। चित्र त बाबाले धेरै बनाउन लगाउनु भएको छ। कसैले भन्छन् हामीलाई सेवा चाहियो। बाबा भन्नुहुन्छ— पहिले तिमी होसियार बन फेरि सेवामा जाऊ किनकि आजकल भक्तिको पनि जोड छ। एकातर्फ सम्झाऊ, अर्कोतर्फ गुरुले भड्काउन थाल्छन्। उनीहरूले डर देखाउँछन्, तिमीले यदि भक्ति गरेनौ भने तिमीलाई फल कसरी मिल्छ ? भक्तिद्वारा त भगवान् मिल्नुहुन्छ। जब यस ज्ञानमा पक्का हुन्छौ, पूरा निश्चय हुन्छ— हामीलाई भगवान् मिलेको छ, उहाँले हामीलाई भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छ। जब यो पक्का निश्चय जम्दछ तब नै कोहीसँग कुरा गर्न सक्छौ। तिमीहरूसँग नै विरोध गर्छन्। तिमी एउटा कुरा भन्छौ, उनीहरूले अर्को कुरा भन्छन्। दुनियाँमा धेरै मठ पन्थ छन्, जहाँ मनुष्य गएर केही न केही सुनेर आउँछन्। गीताको पनि भिन्न-भिन्न अर्थ सुनाउँछन्, त्यसैले मनुष्य फँस्छन्। संन्यासीले कहिल्यै गृहस्थीहरूलाई भन्दैनन्— विकारमा नजाऊ। यदि उनले निर्विकारी बन भन्ने हो भने फेरि के हुन्छ ? लक्ष्य-उद्देश्य त केही छैन। उल्टो मार्ग बताउने दुनियाँमा धेरै छन्। सच्चा मार्ग बताउने थोरै छन्। उनीहरू माथि पनि मायाको धेरै युद्ध हुन्छ। दिलले भन्छ— पवित्र बनाउँ तर मायाले बुद्धिलाई घुमाइदिन्छ। धेरै खराब विचार ल्याइरहन्छ। मायाको लडाईं धेरै हुन्छ। चल्दा चल्दै तुफान धेरै आउँछन्। यदि कुनै पनि विकारको भूत भित्र छ भने दिललाई खाइरहन्छ। कसैलाई भन्छौ क्रोधको दान दिनुहोस् तर स्वयं क्रोध गरिरह्यौ भने उनीहरूले भन्छन्— तपाईं स्वयंक्रोध गरिरहनुहुन्छ फेरि हामीलाई कसरी भन्नुहुन्छ ? त्यसैले क्रोधलाई पनि छोड्नु पर्छ। क्रोध कुनै लुकाएर त गरिँदैन। क्रोधमा त आवाज धेरै हुन्छ। आपसमा लडाईं गर्छन् एक अर्कालाई गाली दिन्छन्। बाबा देख्नुहुन्छ— क्रोधको भूत निस्कँदैन। कोही कोही यहाँ बाबाको सम्मुखमा पनि क्रोध गर्छन्। धेरैमा क्रोधको भूत आउँछ, यो धेरै खराब हो। हैरान गर्छन्। बाबा त फेरि प्रेमसँग सम्झाउनुहुन्छ। यदि नाम बदनाम गर्छन् भने फेरि पद पनि भ्रष्ट गरिदिन्छन्। यो त सम्झाउनुपर्छ— तिमीले ५ विकार बाबालाई दान दिएका छौ भने फेरि वापस किन लिन्छौ ? यदि फेरि क्रोध गर्नु भने ग्रहण छुट्दैन। त्यसको फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। बाबाको आशीर्वादका सट्टा श्राप मिल्न जान्छ किनकि बाबाको साथमा धर्मराज पनि छन्। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। क्रोध गर्नु यो पनि पाप हो। जसमा ५ विकार छन् उनीहरूलाई पाप आत्मा भनिन्छ। सत्ययुगमा हुन्छन् सबै पुण्य आत्मा। वहाँ कुनै पाप गर्दैनन्। अहिले

२०७३ पौष ९ शनिबार २४-१२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन जन्म जन्मान्तरको पापको बोझ शिरमा धेरै छ। पहिले योगबलद्वारा काट्नु छ। माया बडो खराब छ। धेरैमा लोभ छ। कपडाको, जुताको, पाई पैसाको कुराको लोभ छ त्यसैले झुटो बोलिरहन्छन्। यो सबै लोभको निशानी हो। यहाँ त सबै कुरा मिल्छ। बाहिर त घर घरमा खिट-पिट भइरहन्छ। संगत पनि धेरै खराब छ। पति ब्राह्मण छन् भने स्त्री शूद्र। स्त्री ब्राह्मण छिन् भने पति शूद्र। घरमा नै हंस र बकुल्ला, धेरै खिटपिट रहन्छ। आफूलाई शान्त राख्ने युक्ति रच्नुपर्छ। घरबार छोड्न पनि बाबाले अनुमति दिनुहुन्न। यस्ता धेरै आश्रमहरू छन् जहाँ बाल बच्चाहरू सहित गएर रहन्छन्। फेरि खिटपिट त सबै ठाउँ हुन्छन् होला। शान्ति कहीं पनि छैन। सच्चा-सच्चा शान्ति, सुख, पवित्रता २१ जन्मको लागि तिमी बच्चाहरूलाई अब मिलिरहेको छ। यस्तो मत अरू कसैले दिन सक्दैन।

बाबा भन्नुहुन्छ— म कति दूरदेशबाट आउँछु सेवा गर्न। तिमीले पनि सेवा गर्नु छ। प्रदर्शनी, मेलामा धेरै बुझ्न सक्दैनन्। हुन त सरकारले उद्घाटन गर्छ, तर यो कहाँ बुद्धिमा आउँछ र— यिनीहरूलाई परमात्माले पठाउनुभएको छ ब्रह्माद्वारा, जसबाट विश्वको वर्सा मिल्छ। केवल भन्छन् राम्रो छ। माताहरूले राम्रो कर्तव्य गरिरहेका छन्, श्रेष्ठाचारी बनाइरहेका छन्। यो पनि लेख्छन्— म मान्दछु गीता भगवान्ले भन्नुभएको हो। लेखिदिए तर बुद्धिमा कहाँ बस्छ र, न बुझ्ने पुरुषार्थ चल्छ। तिम्रो बुद्धिमा छ शिवबाबा ब्रह्माद्वारा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्‍यो भने तिमी यस्तो लक्ष्मी नारायण जस्तै बन्छौ। यो सन्देश सबैलाई सुनाउनु छ। तिमी पैगम्बरका बच्चा हो। जति पनि आउँछन्, उनीहरू धर्म स्थापक हुन्। तिमीले सबैलाई यो सन्देश सुनाऊ— बाबाले स्वर्ग नयाँ दुनियाँको स्थापना गरिरहनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यदि तिमी मलाई गछौ र पवित्र रहन्छौ भने तिमी पनि स्वर्गको मालिक बन्छौ। घरी-घरी यो विचार चल्नुपर्छ। कच्चा अवस्था भएमा काम-धन्दामा जाँदा सबै कुरा बिर्सिन्छ। फेरि जे जति महावाक्य सुन्छन्, त्यो पनि व्यर्थ जाँदैन। एक एक रत्न कम छैन। एक रत्नले पनि स्वर्गको मालिक बनाउन सक्छ। गाउँछन् पनि हाम्रो देश महान् हो। तिमीलाई थाहा छ— विश्व जुन स्वर्ग थियो, अहिले नर्क बनेको छ। अहिले फेरि बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर्‍यो भने विकर्म विनाश हुन्छ। प्रजा त धेरै बन्दै जान्छन्। वृद्धि हुँदै जान्छ। सेन्टर खुलिरहन्छन्। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— गाउँमा गएर सेवा गर। यस्ता धेरै गाउँ छन्, जहाँ मिलेर क्लास गर्छन्। फेरि बाबालाई पत्र लेख्छन्।

तिमी बच्चाहरूको काम हो ब्राह्मण धर्मलाई बढाउनु, ताकि सबै मनुष्य देवता बनून्। यस ज्ञानमा जो छन्, उनीहरू अरू सत्संगमा फँस्दैनन्। यहाँ मुख्य कुरा छ पवित्रताको। यसमा नै पिता बच्चाहरूको, स्त्री पतिको, पति स्त्रीको दुस्मन बन्छन्। सरकारले पनि भन्छ— यिनीहरूले के गर्छन्? यो किन हुन्छ? तर धर्ममा विरोध त गर्न सक्दैनन्। स्वराज्य त स्थापना भइ नै हाल्छ। पहिले जुन लडाईं भएको थियो, त्यसमा र यसमा रात दिनको फरक छ। यी बम आदि पहिले थिएनन्। तिमीलाई थाहा छ— हाम्रो राज्यमा लडाईं को नाम निशान पनि हुँदैन। सत्ययुग-त्रेता सुख, द्वापर-कलियुग दुःखा नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँ दुनियाँ एउटै छ, केवल नयाँ र पुरानो बन्छ। अब पुरानो दुनियाँ विनाश भएर नयाँ बन्नेवाला छ। यो पुरानो दुनियाँ अब कुनै कामको रहेन फेरि नयाँ दुनियाँ चाहिन्छ। दिल्लीमा कति पटक नयाँ महल बनेका होलान्। जो

२०७३ पौष ९ शनिबार २४-१२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन नयाँ आउँछन् तोडफोड गरेर फेरि आफ्नो नयाँ बनाउँछन्, यादगारको लागि। जब ठूलो लडाईँ लाग्नेछ्यो सबै टुटेर फुटेर जान्छ। फेरि नयाँ दुनियाँमा नयाँ महल बनाउँछन्। फेरि जसले जति पढ्छ, त्यति उच्च पद पाउँछ। कसैले राम्रो पढ्छन्, कसैले कम। यो त चलिरहन्छ।

तिमी बच्चाहरूले यो पक्का याद राख- हामीले अहिले ८४ जन्म पूरा गर्छौं। अब हामी घर जानु छ। यो पुरानो शरीर छोडेर हामी आफ्नो घर जाऔं- यस्तो पक्का अवस्था होस् फेरि अरु के चाहियो? यस्तो अवस्थामा कसैले शरीर छोड्दो भने पनि धेरै उच्च कुलमा जन्म लिन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आफ्नो कमाइ जम्मा गर्नको लागि बाबा र चक्रलाई याद गरिरहनु छ। मायाको भुमरीमा कहिल्यै आउनु हुँदैन। धेरै आशा राख्नु हुँदैन।
- २) मनुष्यलाई देवता बनाउनको लागि आफ्नो ब्राह्मण धर्मलाई बढाउनु छ। गाउँ गाउँमा गएर सेवा गर्नु छ।

वरदान:- एभररेडी बनेर हर परिस्थिति रूपी पेपरमा फूल पास हुने, एभर हेप्पी भव

जो एभररेडी छन् उनीहरूको प्राक्टिकल स्वरूप एभर हेप्पी हुन्छ। कुनै पनि परिस्थिति रूपी पेपर वा प्राकृतिक आपत्तिद्वारा आएको पेपर वा कुनै पनि शारीरिक कर्मभोग रूपी पेपर आओस्- यी सबै प्रकारका पेपरमा फूल पास हुनेलाई नै एभररेडी भनिन्छ। जसरी समय कसैको लागि रोकिँदैन, यस्तै कुनै पनि रोकावटले कहिल्यै रोक्न नसकोस्। मायाको सूक्ष्म वा स्थूल विघ्न एक सेकेन्डमा समाप्त भएर जाओस् तब एभर हेप्पी रहन सक्छौ।

स्लोगन:- समयमा सबै शक्तिहरूलाई कार्यमा लगाउनु अर्थात् मास्टर सर्वशक्तिमान् बन्नु हो।

✽ शब्दार्थ:- एभर रेडी= सदा तयार। पेपर = परीक्षा। एभर हेप्पी = सदा खुशी